

Publicerad 2021-11-18 22:47 av agh.nilsson

Gammal dikt från mobilanteckningarna (3/4)

Curlad

Är det blott så,
är jag en hopplös gestalt?

Klev ut genom moln av rök
med en drömmande vision.

Om vadå?

Att förstå hur man lever gott,
hur man kan ge och få
på samma gång.

Tvivlande stapplar jag mig fram,
vart fan finns en hamn
i mitt inre land?

Söker i böcker,
i samtal,
i nycker.

Du var för mycket,
med gigantisk pupill.

Du kallade mig smart,
men vad fan är inte du?

Ärligheten själv
(jag vet, jag projicerar)
men du har sökt helt själv —
jag har lärt mig att be om bekräftelse.

Du har blickat, stirrat, skakat,
öga mot öga med ondskan —
jag hade en armé av stöd i ryggen.

Kände mig handfallen och genomskådad,
kände mig uppmålad,
dina bilder är alltid

mer övertygande än mina
som bara försöker
vara fina.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren agh.nilsson med Poeter.se id #220605 innehar upphovsrätten